

[Holstein.]

Maa jeg fortælle en lille Anekdote, som er ganske oplysende for Ræsonnementet i jævne Befolkningslag? For et Par Aar siden skulde jeg hjælpe en ung Husassistent, en Gaardmandsdatter, med at udfylde sit Skatteskema, og da hun saa, at hun skulde svare Skat ikke alene af sin Løn, men ogsaa af Værdien af Kost og Logi, sagde hun: det er da en urimelig Skattelov. Saa sagde jeg til hende: men Deres Fader er jo Venstremand, og det er Deres Faders Ministre, som har lavet denne Beskatning, saa De kan ikke komme og give ondt af Dem til mig, men De maa henholde Dem til Deres ærede Partifæller, som har indført denne Beskatningsform. Dertil svarede hun: Min Fader, Venstremand, nej, han er en god konservativ Mand, men han stemmer Venstre, for han er bange for Socialdemokraterne.

Jeg tror, at hvis man kunde tage Stikprøver af, hvorledes der ræsonneres i vide Kredse af det, man kalder den jævne Befolkning, vilde man se, at den ubetinget foretrak Forøgelse af Skatten paa saadanne Artikler, som ikke kan kaldes Fornødenhedsartikler, men som er Nydelsesmidler, foretrak at faa nedsat den direkte Beskatning og derved faa lettet Adgangen til Opsparing. Netop de alldygtigste og allermost stræbsomme i den jævne Befolkning er handicappet af den Beskatningsform, vi har i Øjeblikket. Jo mere de sparer op, jo mere de forøger deres Formue i Sparekassen, des mere kommer de til at svare i Skat. De kan ikke ved at indskrænke deres Fornødenheder sikre sig, at de kan komme til at spare i Fred og Ro.

Det er ogsaa ganske mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu netop vil hævde, at Fordyrelsen af disse Artikler, som ikke er Fornødenhedsartikler, vil medføre, at det bliver vanskeligere for den brede Befolkning at spare, for i 1909, da vi forhøjede den direkte Skat, hævdede det ærede Medlem lige det modsatte. Da hævdede han, at Forøgelsen af den direkte Skat var en Hindring for den jævne Befolknings Opsparingsmulighed. Jeg har gentagne Gange her i Salen citeret det ærede Medlems Udtalelser fra den Gang, saa jeg skal forskaane ham for dem nu. Men jeg vil blot hævde, at man kan ikke baade sige, at den direkte Skat hemmer den jævne Befolknings Opsparingsmuligheder, og at den indirekte Skat ogsaa gør det; for saa bliver det jo overhovedet ikke under noget Skattesystem muligt for dem i den brede

Befolkning, der vil det, at spare og forøge deres Formue.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, Ordføreren for det radikale Parti, vil hævde, at man fra radikal Side anser saadanne Beskatningsprincipper som dem, vi her har gjort os til Talsmænd for, for udemokratiske, saa vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa — hvad han vistnok ikke er ubekendt med —, at hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen, i sit Valgprogram til sine Vælgere ved Valget i 1926 har udtalt sig paa en Maade, der noget afviger fra de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her gør gældende. Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen hævdede, at den direkte Skat hvilede uforholdsmæssigt tungt paa Erhvervslivet under de nuværende trykkede Forhold; og at han meget vel kunde tænke sig en Omlægning til indirekte Beskatning. Og lignende Synspunkter har jo det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Partifælle, Dr. Brandes gentagne Gange gjort sig til Talsmand for i Landstinget. Man kan altsaa ikke sige, at der staar en enstemmig radikal Opinion bag de Synsmaader, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her har fremført.

Det, som jeg mener er det væsentlige i hele denne Debat og det, som man ikke kommer udenom — Rigsdagen og Regeringen kan udskyde det; men de kan ikke komme udenom det —, det er dette, at man maa tage det Spørgsmaal op, om det ikke bliver nødvendigt at gaa til en Omlægning af Skatterne her i Landet. Hvis man erkender, at de direkte Skatter, Formue- og Indkomstskatten, i Øjeblikket er en Hemning for Erhvervslivet, en Hemning for Kapitalopsparingen — vi lider jo af Kapitalmangel i Øjeblikket her i Landet; der mangler det allernødvendigste i alle Erhvervs kredse i Befolkningen for at kunne vedligeholde og forøge det produktive Maskineri —, hvis man erkender dette, kan man saa undgaa lidt for eller lidt senere at tage Stilling til det Spørgsmaal, om det ikke for at lette Erhvervslivets Arbejdsvilkaar og Udviklingsmuligheder vil være nødvendigt at gaa til en Omlægning af Beskatningen fra den direkte Skat over til den indirekte? Thi Nedsættelse, varig Nedsættelse af den direkte Beskatning alene paa Grundlag af de i Udsigt stillede Overskud paa Finansloven, hvilket Venstre hidtil har været Talsmænd for, en saadan Nedsættelse lader sig nu ikke gennemføre; den er ganske illusorisk. Og jeg haaber, at disse Lovforslag, om de ikke vil gøre andet, saa dog vil give Stødet til,